

her i Landet ikke saa ganske faa private Skove. Det er oplyst, at der alene i Jylland er ikke mindre end 130 000 ha Privatskov, og af dette Areal er ca. 62 000 ha fordelte paa 21 000 Ejere, deraf er 16 600 Ejere af Smaaskove paa under 3 ha, 3 200 er Ejere af mellem 3—9 ha, og ca. 1 200 har mellem 9 og 25 ha. Da der er saa mange af disse Skove og de ligger saa spredt, har det sine Vanskeligheder at faa dem drevet paa den rigtige Maade. Staten yder imidlertid Støtte til lignende Formaal indenfor Landbruget, idet den afholder Halvdelen af Udgifterne til Lønning af Konsulenterne i Husdyrbrug og Planteavl, og „Dansk Skovforening“ har da anbefalet et Andragende om, at disse Smaaskovforeninger maa komme ind under de samme Bestemmelser. Det foreslaas derfor i § 1, at der ydes et Tilskud til Lønningen af saadanne Konsulenter paa Halvdelen af den Sum, som Skovforeningen selv udbetaler, dog ikke over 2 000 Kr. Men for at disse Udgifter ikke skal blive alt for store, er der indføjet i § 2, at en Skovforening ikke kan faa Tilskud, medmindre den har et Medlemstal af mindst 25 Skovejere, at intet af Medlemmerne har mere end 50 ha Skovareal, og at Konsulenten er dansk Skovbrugskandidat. Jeg har ment, at man skylder Skovbruget samme Hensyn, som man viser de nævnte andre Erhverv, og anbefaler derfor Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Det andet Forslag, jeg skal forelægge for det høje Ting, er *Forslag til Lov om Afhændelse af et Areal af Silkeborg Vesterskov til Aktieselskabet „Silkeborg Vandkuranstalt“*. I Henhold til Loven af 14. April 1883 blev et Areal paa ca. 18 Tdr. Land overdraget Aktieselskabet „Silkeborg Vandkuranstalt“ mod en aarlig Arvefæsteafgift af 115 Kr. Men samtidig blev der tilføjet Bestemmelser, der gik ud paa, at hvis Etablisementet efter Regeringens Skøn ikke vedblivende blev drevet som Kuranstalt, kunde Statsmyndighederne gribe ind og forlange Arealet tilbagegivet til Statskassen i ryddeliggjort Stand. Der var da i og for sig ikke nogen Grund til at forelægge et Lovforslag om, at disse Arealer skal overdrages Aktieselskabet til fri Ejendom, det kunde godt være vedblevet at være en Arvefæsteejendom med Ret til at sælge og pantsætte. Men da man i øvrigt afløser Arvefæsteafgifterne, har man ment, at ogsaa disse Afgifter maa afløses, saa at Ejendommen bliver fuldstændig fri Ejendom. I 1884 blev der af Staten ydet Aktieselskabet et Laan paa 40 000 Kr. til at opføre Bygninger for, og i Samlingen 1904—05 blev der tilstaaet

Selskabet Afdragsfrihed for dette Laan i 10 Aar. Endelig blev der i 1910—11 paa Finansloven ydet en 3-aarig Bevilling til Anvendelse til Fripladser paa Anstalten for mindrebedmlede. Det ses altsaa, at Rigsdagen har godkendt den Virksomhed, som er drevet ved Silkeborg Vandkuranstalt, og naar denne fortsættes, kan der ikke være noget i Vejen for fremdeles at støtte den. Selskabet har truffet Foranstaltninger til at udvide denne Virksomhed stærkt, men det kan ikke skaffe den fornødne Kapital, begrundet paa de i Kontrakten indførte indskrænkende Bestemmelser, som Staten vil kunne benytte sig af. Det er nu Hensigten at træffe saadanne Bestemmelser, som Selskabet mener for Fremtiden at kunne drive sin Virksomhed efter, saaledes som det nu en Gang mener, den bør drives. Det skal indbetale den kapitaliserede Arvefæsteafgift, det skal indbetale det Laan, som Staten har staaende i Ejendommen, og det skal lade en Repræsentant for Staten tiltræde dets Bestyrelse. Endvidere skal Staten have Ret til at overtage Ejendommen, dersom den ikke fremdeles drives, som det nu er Hensigten, imod at betale den Ejendommen paahvilende Pantegæld, der dog højst maa andrage $\frac{2}{3}$ af den Værdi, der angives ved den Vurderingsforretning, der vil være at optage i Anledning af Pantsætningen, og intet Laan kan optages, medmindre Landbrugsministeriet giver sit Samtykke dertil. Om disse Bestemmelser har jeg ført Forhandlinger med Aktieselskabet, og dette mener at kunne arbejde under saadanne Vilkaar. Lovforslaget er blevet anbefalet af Justitsministeriet og Sundhedsstyrelsen. Selskabet har gjort opmærksom paa, at det staaar saadan forberedt, at det, naar Lovforslaget bliver vedtaget, øjeblikkelig kan sætte et Byggeforetagende i Gang paa Pladsen derovre paa indtil 200 000 Kr. Vurderingsforretningen over Arealet og Bygningerne er foretaget, og Pengene er tilsagte det. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til baade velvillig og helst hurtigt Behandling i dette høje Ting.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte, er *Forslag til Lov om midlertidig Ændring i Lov Nr. 316 om Saltvandsfiskeri af 2. Juni 1917*. Det gaar kun ud paa, at Mindstemaalet for Skrubber og Torsk nedsættes, for Skrubber fra 180 til 170 mm fra Snudespids til Halerod og for Torsk fra 250 til 235 mm. Der er indkommet et Andragende herom fra forskellige Fiskeriforeninger, støttet af Dansk Fiskeriforening og tiltraadt af Fiskeridirektøren, hvori der henvises til, at Fiske-